

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Chemății și cei aleși.

Ce fericit este creștinul că e chemat la nunta împărătească, care niciodată nu se va sfârși! El ar trebui să-și facă pompoasă haină de nuntă din mătasa strălucitoare a faptelor bune, să se împodobască cu cea mai frumoasă cunună, a virtuților, să-și toarne pe cap mireasma scumpă și parfumată a pietății și zilnic rostind rugăciuni fierbinți la altarul iubirii să se pregătească la ospățul împărătesc. Bucuria și fericirea care va domni la acest ospăț nu se poate asemăna cu nicio bucurie și fericire. Căci aceasta fericire fiind în întregimea ei de natură spirituală va fi deplină, nicio umbră nu o va întuneca. Centrul acestei fericiri este însuși Dumnezeu-Tatăl, care pe toți cari fac parte din Bi-

serica Fiului său îi cheamă la nunta Aceluia.

Iar omul fiind neglijent, păcătos și legat de noroiul pământului, primește invitarea lui Dumnezeu la fericire veșnică, însă fără să-și ia însărcinarea de a se pregăti demn pentru aceasta. Unii cred că instinctele primitive cu care i-a înzestrat natura fără nicio schimbare adusă de cultura-religioasă, nefiind mărginite de legile dumnezeiești și bisericesti îi îmbracă cu haină de sărbătoare, în care pot a se prezenta la ospățul cerelesc.

Alții se îmbată de plăcerile pământești, care îi fac să uite de chemarea Împăratului și când sosește ceasul plecării se găsesc în locul vesmântului de nuntă în zdrențele murdare ale patimilor.

Iar sunt și de aceia care ar vrea să-și pregătească haina de nuntă, însă între grijile de toate zilele nu le rămâne timp de a se îmbrăca frumos pentru sărbarea împărătească și la aceea se prezintă în îmbrăcămintea zilelor comune.

Cum vor privi acești oameni în ochii Împăratului care îi va întreba: „Prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă?” Și cu ce groază îl vor auzi poruncind slugilor: „Luați-l pe el, și-l aruncați întru întunericul cel din afară!”

De aceea să nu uităm nici pentru un moment învățătura parabolei lui Isus: „Mulți sunt chemați, dar puțini aleși.” Iar întreaga viață a noastră să fie bine folosită pentru a ne pregăti haina strălucitoare a

aleșilor, pentru a ne face înfățișarea sufletească cât se poate vrednică de feri-

cirea nemărginită la care suntem chemați.

Irina Berinde.

Din viața Sfintei Tereza a Pruncului Isus. de Carbonel.

Biete! mame! Câtă grijă! Copilul atât de dorit și pentru care atât s'au rugat lui Dzeu și de care s'au făcut demne și prin viața lor anterioară căsătoriei cât și prin viața de familie: prin înfrânări, prin post, prin rugăciuni, prin mila de alții, a venit pe lume. Venirea copilului pe lume e o adevărată sărbătoare pentru ele, o prăznesc ca pe o înviere. De aceea toată grija lor e să-i apere sănătatea și sufletul: nu se despart de dânsul, iar de-l dau pe mâna cuiva apoi acel „cine-va“ nu e „ori și cine.“ Dacă se îmbolnăvesc, ce rugăciuni înflăcărâte murmură ele din adâncul sufletului la picioarele altarelor, ce alergătură după medic și medicamente!

De-abia au trecut câteva săptămâni dela venirea ei pe lume și Sfânta mica Tereza s'a îmbolnăvit greu.

Medicul recomandă ca mijloc de salvare aerul de țară și o doică. O inimoasă și bună femeie dela țară se și grăbi să vie să o ia pe micuța. A rămas îngrozită când dădu cu ochii de ea. Micuța de abia mai răsufla. De câte-va ori s'a pierdut cu totul. Mama fugi în odaia ei și ingenunchie în fața statuiei sfântului Iosif, hohotind

de plâns. Increderea puse stăpânire pe inima ei și întorcându-se lângă pruncă o vede mișcând. Din nou mica Tereza nu mai răsufla, părea că murise, apoi dintr'odată deschise ochii și zâmbi mamei: se vindecase.

Ce-a șoptit, ce-a zis cu rugăciunile ei, maica Sfintei Tereza Domnului, când înfrigurată se prosterna la picioarele sfântului Iosif, mijlocitorul?

Brațele ei întinse spre Domnul ofereau două jertfe: pe dânsa și pe mica Tereza. Avea în minte pe Sfânta Neprihănită Fecioară stând în templu, înaintea altarului cu micul Isus în brațe. (...L-au dus pe El în Ierusalim, ca să-l pună înaintea Domnului.“ Luca 2, 22.) Câtă nădejde și totuș câtă resemnare în credința ei adevărată și înflăcărată! Se jertfește pe dânsa, dăruindu-și clipele, gândurile, faptele. Și tot așa și pe ale micuței: „vom căuta să fim vrednice de tine, Doamne, pentru marea Ta bunătate. Vom primi cu supunere tot ce ne trimiți Tu: fie bine, fie rău.“ Și așa a fost Sfânta Mica Tereza o necontenită jertfă de dragoste.

Sfânta Mica Tereza trebuia să trăiască căci destinul îi era mare și destinul trebuia să și-l îplinească prin jertfă, prin sfințirea ei clipă cu clipă.

Aerul de țară îi va da sănătate. Semne de dragoste și de supunere îi da tot ce o înconjura, până și văcuța de spânarea căreia o lega adesea doica ca să-și poată vedea de treabă mai repede. Ce mândră, ce majestuos pășia, mugind! În mijlocul unei epidemii care bântui tot satul, văcuța rămase neatinsă.

Mica Tereza creștea în vrâstă, creștea în drăgălășie. Bucle de aur îi acopereau gâtul, îi înconjurau ca o aureolă fața ei frumoasă.

Copiii din sat făceau cerc în jurul ei jucând și cântând și sărutând-o rând pe rând. Unul dintre băieți îi arăta un nemărginit respect: acesta a devenit mai târziu preot.

Venerabilul preot al satului o binecuvânta cerându-i să samente glorioasei sale patroane: Marea Sfânta Tereza. Când implini un an și trei luni o aduse acasă, la oraș.

O. C.

Citiți și

Răspândiți

„Dumineca“

Praznicul dela Moiseiu.

În ziua adormirii Maicii Domnului istorica vale a lui Dragoș — de lângă muntele „Traian“ plin de brazi, — din nou a răsunat de cântecele de slavă, îndreptate sus, către cer, către Maica Domnului, Regina noastră. Mii și mii de pelerini, veniți din toate colțurile Maramureșului, din munții Rodnei, din satele Năsăudului și din dealurile din jurul Băii Mari au venit, în acest loc sfânt, ca să preamărească pe aceea, care este mai înaltă decât cerurile și mai mărită decât strălucirile soarelui.

Bătrânul „Pietros“ cu pletele-i de nori, își ascundea fața după perdeaua groasă fumegândă, dorind să arate lumii, că omul trebuie să privească mai sus, decât culmile lui întunecate, că tot ce caută omul cu atâta sânguință: fericirea, împăcarea, este deasupra tuturor fapturilor, deasupra piscurilor înalte ale munților, este la cer.

Am înțeles. Cântările cristaline și rugăciunile pii au străbătut văzduhul, s'au înălțat sus de tot, la tronul aceleia, carea a dat viață Mântuitorului Isus Hristos.

Praznicul a fost frumos de tot. Harnicii călugări, locuitorii cei noi ai mănăstirei, să străduesc, ca să facă cu adevărat un „loc de închinare“ cercetat, din aceasta mănăstire, așezată în cea mai frumoasă regiune a Maramureșului pitoresc, departe de ori ce grijă lumească, unde rugăciunea liber de orice piedeci se înalță, ca fumul de tămâie.

Excelența Sa Episcopul prin prezența sa vrea, nu numai să mărească strălucirea praznicului, ci vrea să arate și momentozitatea pelerinajului în acest loc sfânt, necesitatea, de a trăi o zi în nemijlocita apropiere a Maicii Domnului, căreia este închinată aceasta mănăstire.

De cu seară, se oficiază Paraclisul, când după cuvântul arhieresc, se cește circulara corului episcopesc, despre marea iertare, jubileul anului sfânt, atât de mult așteptat și dorit de fiii credincioși ai Bisericii noastre. A fost primul loc, — unde s'a publicat aceasta bună veste pe teritoriul Eparhiei noastre și prilej mai bun nici că se putea găsi. În legătură cu acestea apoi a prins rădăcini gândul, că

la închierea anului sfânt ar fi bine, să se organizeze un nou pelerinaj, când apoi credincioșii ar repeta, chiar la Mănăstirea Moiseiului actele de pietate prescrise pentru primirea indulgențelor.

În ziua praznicului s'a celebrat liturghie arhieriască, Altarul ridicat în liber a fost incunjurat de miile de credincioși cari și-au adus inima lor dar Vergurei Marie. Iar când Arhiepiscopul urcă amvonul, ochii lor se umple de lacrimi, pietre scumpe ale părerii de rău. Cuvântul a încolțit, marea învățătură despre „împăcare“ a găsit teren prielnic. Păcatele înșirate pe rând, cu uriciunea și urmările lor, au născut în sufletul credincioșilor o greață de ele și propusul ferm de a se feri de acum de ele. Și cași cum natura ar fi aprobat cele spuse. ehoul silabă după silabă redădea cuvintele sfinte.

La sfârșitul Liturghiei la care răspunsurile au fost date de corul Agrului din Vișeu de Jos, de sub conducerea activului preot Ștefan Cherecheș, poporul a primit sfânta Cuminecătură din mâinile Arhiepiscopului său.

Cu ocazia recepției ce

a urmat, am remarcat prezența prefectului județan, a nouăsprezece preoți, a intelectualilor de pe Valea Vișeuului și a multora.

Să dea Domnul, ca toți cari au fost prezenți să se fi îndepărtat la vetrele lor cu suflet întru adevăr „împăcat“.

MISMAR

Misiuni sfinte în Săbișa.
In zilele de 4—7 August a. c. s'au ținut misiuni sfinte sub conducerea pă-

rintelui misionar Ioan Medan. Rezultat îmbucurător. Biserica a fost neîncăpătoare. Procesiuni din Seini Cicalău. La sf. Liturghie răspunsurile au fost date de corul din Săbișa și Seini. Impărtășiri 575. Au fost primiți solemn în reuniunea Mariană 72. La mărturisiri, pe lângă parohul local Patriciu Birlea au fost de față preoții Mihai Berinde și Vasile Bertalan.

Oficiul protopopesc al Districtului Sighet.

No. 650—934 prot.

Cătră Ven. Cler din District.

Sunteți invitați a înainta fără amânare acestui oficiu rapoartele catehetice cu privire la anul școlar 1933—1934.

Acest raport trebuie să cuprindă toate datele Cereute prin grațioasele ordine cu referire (Vezi circ. nr. VI—931 și VIII—932.

Sighet, la 21 Aug. 1932.

Oficiul protopopesc.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Calendar săptămânal.

26 August — 1 Septemvrie 1934.

- 26. Dumineca XIII d. Rusalii Ap. I Cor.
16, 15 Ev. Mat. 21, 33 M. Adrian
- 27. Luni C. Pimen
- 28. Marți C. Moise
- 29. Mercuri Tăierea C. Sf. Ioan
- 30. Joi Patr. Alexandru † 340
- 31. Vineri On. Brău al P. M.
- 1. Sâmbătă C. Simeon Stil.

„Pomenirea dreptului cu laude, iară fie destul îți este mărturia Domnului. Înainte Mergătorule: că te-ai arătat cu adevărat mai onorat și decât profeții, că te-ai învrednicit a boteza în râu pe Cel profetit. Drept aceea pentru adevăr luptându-te, bucurându-te bine ai vestit și celor din iad pe Dumnezeu, cel ce s'a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare îndurare.“

„Mărta tăiere a Înainte Mergătorului o rânduială oarecare dumnezeiască a fost, ca și celor din iad să le vestească venirea Mântuitorului.“

Să se tânguiască Irodiada, care a cerut uciderea fără de lege; că nu legea lui Dumnezeu, nici vieața cea vie a iubit, ci cea amăgitoare, trecătoare.“

(Trop. Serb.)